

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΜΑΪΟΥ 1829.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἑτρία, Τάλαρα Διάτρη 6
Ἑξαμηνία 3
Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἀναπῶνα μόνον τῷ Γραμματεῖ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 10.926. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΚΣΤ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες νὰ ρυθμίσωμεν διὰ πρακτικώτερον κανονισμὸν τὸν ὄργανισμὸν τοῦ Θαλάσσιου Δικαστηρίου, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀναλόγως μὲ τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ δημόσιος διοίκησις διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 9,113 Διατάγματος· Ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν μεταρρυθμίσιν ταύτην τὰς παρὰ τοῦ βασιλικοῦ ἐθνικοῦ δικαίου καθιερωμένας ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐν χρήσει τύπους εἰς ὅλα τ' ἄλλα ἐννοημένα ἔθνη τοῦ πολιτισμένου κόσμου·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Ψηφίζομεν.

- Α'. Τρία Μέλη τοῦ Πανελληνίου κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν τριῶν Τμημάτων τοῦ Σώματος τούτου σχηματίζουσι τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον.
- Β'. Ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομίας ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ταύτου.
- Γ'. Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον θέλει κρίνει τὰς εἰς κρίσιν ἀναγομένας υποθέσεις.
- Δ'. Αἱ διὰ πειρατείας καὶ ἄλλας θαλασσίου καταχρήσεις ἀγωγαὶ θέλουσι παραπέμπεσθαι διὰ τῆς συνήθους ἐδῶ εἰς τὰ συστηθέντα τακτικὰ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.
- Ε'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου θέλουσι ἐκτελεῖσθαι χωρὶς νὰ εἶναι χρεῖα τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Κυβερνήσεως· ὑπόκεινται δὲ εἰς ἀνάκρισιν, ὅταν ζητηθῇ ἀπὸ τὰ μέρη.
- ΣΤ'. Τέσσαρα Μέλη τοῦ Ἰπποδευκτικοῦ Συμβουλίου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Κυβερνήτου (ἐν οἷς δικαιωματικῶς ἀριθμεῖται ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς) καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου σχηματίζουν τὸ ἑνὸς ἀντικειμένου τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Ζ'. Ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς ἀνακρίσεως.

Η'. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει κοινοποιήσει ὅσον ἀνήκει τὸ παρὸν Ψήφισμα ἡμῶν μὲ τὴν ἐγκριθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀναφορὰν τοῦ Τμήματος τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Παρελληνίου.

Ἐκ τοῦ δικρότου ἢ Ἐλλὰς ἀπέναντι τῆς Ναυπάκτου, τῇ 10 Ἀπριλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 10,928. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 10,926 ΚΣΤοῦ Ψηφίσματος,

Διατάττει.

- Α'. Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Παπαδόπουλος Μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου, ὁ Κύριος Γεωργίος Σούτσος Μέλος τοῦ Τμήματος τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς Μέλος τοῦ Τμήματος τῶν Πολεμικῶν σχηματίζουσι τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον κατὰ τὸν νέον ὄργανισμὸν, καὶ θέλουσι κάμει ἀμέσως ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν.
 - Β'. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.
- Ἐκ τοῦ δικρότου ἢ Ἐλλὰς ἀπέναντι τῆς Ναυπάκτου, τῇ 11 Ἀπριλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Ἀιγίνης, 8 Μαΐου.

Ἐξέρχεται σήμερον ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰδήσεις ὡς ἀποκρίσιν ἀπὸ τῆς 5 τοῦ ἐνεστώτος καὶ προθυμούμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς συμπατριώτας μας τὴν χαρποῖαν ἀγγελίαν τῆς παρὰ τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων κυριεύσεως τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ διὰ συνθήκης. Οἱ πολυπαθεῖς καὶ διὰ τὰς τόσας τῶν Ἑλλήνων δυσὶν ἐνδοξαί ἐκεῖνοι τόποι ἐπανέρχονται τέλος πάντων εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΥΝΘΗΚΗ

Περὶ τῆς παραδόσεως τῶν φρουρίων Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ γενομένη μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων Τούρκων τῶν δύο φρουρῶν καὶ τῶν παρὰ τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ τοῦ Κυβερνήτου διωρισμένων, ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 2 Μαΐου 1829.

Ἀφοῦ οἱ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Ἀνατολικῷ Ὀθωμανοὶ ἐπολιορκήθησαν καὶ ἐπολεμήθησαν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης διὰ πολὺν καιρὸν, βλέποντες, ὅτι δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀντιτείνουν περισσότερον ἀπεφάσισαν, ὡς ἀκολουθεῖ.

Α'. Νὰ ὑπάγουν διὰ θαλάσσης αἱ φαμίλιαι τῶν εἰς Μεσολογγίον καὶ Ἀνατολικὸν Ὀθωμανῶν, συντροφεύμεναι μὲ τοὺς ἀνδρας τῶν, συμποσούμεναι ὅλας ψυχὰς σχεδὸν ἑξακόσiai, καὶ νὰ πληρωθῇ ὁ ναῦλος ἕως εἰς Σαγιαδάν ἢ Πρέβεζαν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Τὰ ἄνω πλοῖα δέλουσι εἶναι συντροφεύμενα ἀπὸ δύο πολεμικὰ δι' ἀσφάλειαν.

Β'. Αἱ ἄνω φαμίλιαι δέλουσι ἐμδιακρισθῇ εὐθὺς ὅπου εἰδοποιηθῶν, ὅτι τὰ πλοῖα εἶναι ἔτοιμα, παίρνοντας μαζί τῶν ὅσα ἀπὸ τὰ κινητὰ τῶν εἶδη ἢ πράγματα θελήσουν, ἐκτὸς τῶν ζώων.

Γ'. Εὐθὺς ὅπου αἱ φαμίλιαι ἔμβουν εἰς τὰ πλοῖα, ὅλα τὰ λοιπὰ στρατεύματα μὲ τὰ ζῶα τῶν δέλουσι ἀναχωρήσει διὰ ξηρᾶς παίρνοντας ἐνέχυρα ἀμοιβαίως κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Καπετὰν Γεωργίου Νικολάου, ὅστις δέλει τοὺς συντροφεύσει ἕως εἰς τὴν Μωκύνταν Πρεβέζης διὰ νὰ μὴν ἐνοχληθῶν καθ' ὁδόν.

Δ'. Ὅλοι τότε οἱ διὰ ξηρᾶς, καθὼς καὶ διὰ θαλάσσης, δέλουσι ἀναχωρήσει μὲ τὰ ἄρματα τῶν καὶ λοιπὴν κινητὴν περιουσίαν.

Ε'. Ἀφοῦ ἔμβουν εἰς τὰ πλοῖα αἱ φαμίλιαι τῶν, θέλουσι διορισθῇ ἐκ μέρους τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ δύο γυναῖκες διὰ νὰ ἐξετάσουν μὲ ἀκριβείαν, καὶ ὅσαι γυναῖκες θελήσουν νὰ μένουν μὲ τοὺς Ὀθωμανοὺς, νὰ μένουν μὲ αὐτοὺς, ὅσαι δὲ θελήσουν νὰ μένουν μὲ τοὺς χριστιανοὺς, νὰ μένουν μὲ αὐτούς. Ἐὰν κάμμία ἀπὸ ἐκείνας ὅπου μένουν μὲ τοὺς Ἑλληνας, ἔχῃ παιδίον ὁμολογούμενον ἀπὸ τὴν ἰδίαν μητέρα, ὅτι εἶναι ἀπὸ Ὀθωμανόν, νὰ τὸ κρατῇ ὁ πατήρ του.

ΣΤ'. Τὰ ἀνήλικα, εἴτε θηλυκὰ, εἴτε ἀρσενικὰ παιδιὰ, ὅσα ὀλιγώτερα τῶν δεκατεσσάρων χρόνων, εἴναι καὶ Τουρκευμένα, νὰ κρατῶνται ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας χωρὶς νὰ ἐξετάζεται ἡ θέλησίς των, τὰ ὅποια ὑπόσχονται οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ φανερώσουν ὅλα, καὶ εἴναι εὐρεθῇ κανένα χωρὶς νὰ τὸ παραστήσουν, ἢ δέλοντες νὰ τὸ περάσουν διὰ Τούρκων, δέλουσι εἶναι παραβάται τῆς συνθήκης.

Ζ'. Ὅσα πράγματα ἔχουν ἰδία κινητὰ, τὰ ὅποια

δέλουσι νὰ πωλήσουν, ἐμποροῦν νὰ τὰ δάσουν εἰς ὅποιον δέλουσι, ὅμως χωρὶς ἄργηταν.

Η'. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα δὲν δέλουσι ἐμδῇ, οὔτε πλησιάζει εἰς τὸ φρούριον Μεσολογγίου, εἰν πρῶτον δὲν ἔβγουν ὅλοι οἱ ἐν αὐτῷ Ὀθωμανοί.

Τῆς παρούσης συνθήκης ἔγειναν δύο βλα καὶ ἐπεκυρώθησαν ἀπὸ τὸν Πληρεξούσιον Τοποτηρητὴν καὶ ἐσφραγίσθησαν ἀπὸ τὰ μέρη ἀμφότερα, διὰ νὰ ἔχουν ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ βεβαιότητα.

Προσθέτονται ὅτι εἰς τὴν ἄνω συνθήκην ἐννοῦνται καὶ οἱ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ὀθωμανοί.

— Ἡ εὐκαιρία τῶν φρουρίων ἐμελλε ν' ἀρχίσῃ τὴν 5, δι.τι καὶ τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὅποια ἤθελεν εἰσελθῇ μέρος τῆς φρουρᾶς, ἦσαν ἔτοιμα, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέτρα ἐλήφθησαν, ὥστε οἱ ἐπίλοιποι νὰ διαβῶσι διὰ ξηρᾶς εἰς Πρέβεζαν.

Σήμερον ἐτελέσθη εἰς τὴν ἐνταῦθα μητρόπολιν εὐχαριστήριος δοξολογία διὰ τὴν κυρίευσιν τοῦ Μεσολογγίου. Παρεστάθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Ἐξουχάτος Κυβερνήτης, ὅλοι οἱ ἐν τοῖς πρωτίτοις ἀξιωματικοὶ καὶ πλήθος λαοῦ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Σ. Τρικούπης αὐτοσχεδίασε καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον, ὅστις ἠκούσθη μὲ κατάυξιν, καὶ ἐπρεξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀκροατῶν.

« Ἀσύντακτον καὶ ἀπρομελέτητον μὲ ἀνέβασεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο βῆμα τὸ σημερινὸν ἀκουσμα, ἀκουσμα τὸ ὑπὲρ πᾶν ἄκουσμα· ἀλλὰ μόλις ἀνέβηκα εἰς τὸ βῆμα τοῦτο, αισθάνομαι τὸν ἐκυτόν μου κατεχόμενον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου, καὶ φαίνεται μοι ὅτι ἀνέβηκα εἰς τὸ ὑψηλὸν ὅρος τὸ ἀνάφερόμενον ἀπὸ τὸν προφήτην Ησαΐαν, διὰ νὰ διατρηθῶ ἐκεῖθεν τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν εἰς τὴν νέαν Σιών, καὶ νὰ εἶπω μεγαλοφώνως εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, « Ἀνέστη ἡ Ἑλληνικὴ νέα Σιών, ἀνέστη ἡ ἁγία Σιών, ἀνέστη. » Θρίαμβος θρίαμβον διαδέχεται, καὶ χαρὰ χαρὰν προκηταγγέλλει· ἐγγὺς ἦσαν οἱ ὀκταετῆς ἀγῶνες τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ ἀπολεσθῶσι μετ' ἡμῶν, ἐγγὺς τὸ σκότος τῆς δουλείας νὰ συγκαλύψῃ τὴν γῆν ἐκείνην· ἀλλ' ὁ δίκαιος Κριτὴς ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ἔστειλεν οὐρανόθεν εἰς τοὺς κατέχοντας τὴν χριστιανικὴν ταύτην γῆν ἄλλοπίστους, τὴν σκελετόμορφον πείναν, καὶ ὁ παρακολουθῶν αὐτὴν ἄγγελος τοῦ ὀλέθρου ἀνιῶσε τὰς πύλας τριῶν φρουρίων, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, καὶ ποίων φρουρίων, ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐμυκτήρισαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρίαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς αἱματοσταγοῦς ὀκταετίας. Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον ἀνθρωπίνης δυνάμεως, εἶναι ἔργον τοῦ θεοῦ, εἶναι δῶρον τῆς παντοδυνάμου χειρὸς του, καὶ ὁ, τι ἡ Παντοδύναμος χεὶρ δωρεῖται, ποῖα θνητὴ δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ; καὶ ὅταν φανερόνεται λαμπρότερον τοῦ ἡλίου ἡ θέλησις τοῦ Κυρίου, ποῖος τολμᾷ νὰ ἀντείπῃ; τῆς Παντοδυνάμου ταύτης χειρὸς δῶρον εἶναι καὶ ἡ ἀνέγερσις τῆς πόλεως, τὴν ὅποιαν ἀνέβηκα νὰ εὐαγγελισθῶ τὴν στιγμὴν ταύτην· ναι, τῆς παντοδυνάμου χειρὸς δῶρον εἶναι ἡ ἀνέγερσις τῆς τριάκοντα χιλιάδες ἄνθρωποι ἐφάρψαν εἰς δουλείαν τῆς οὔτε ῥανις αἵματος δὲν ἐχύθη εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς!

« Ὡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου! πόλις βασίλισσα τῶν

αἰώνων πόλεων τῆς Ἑλλάδος! πόλις, περὶ ἧς πολλὰ καὶ με-
γάλα ἐλαλήθη, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ἐζυμώθη με-
τὰ αἷμα τόσων ἀνδρείων, τόσων ἀκάκων νηπίων καὶ παρ-
θεν, τόσων ἀδυνάτων γερόντων καὶ γυναικῶν, μετὰ τὸ
αἷμα τῶν ἰδίων μου ἀδελφῶν! ὦ πόλις τοῦ Μεσολογγίου!
τῶν χρόνων ζοφερὰ νέφη ἔπεσαν κατεπάνω σου, ἐφάνης
ὅτι κατέβης εἰς τὸν ᾄδην, διὰ τὴν μὴν ἀναβῆς ἐκεῖθε πλέ-
ον, ἀλλ' ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου σὲ ἀνύψωσε, φῶς σήμερον σὲ
περικυκλῶνει ὅλην, οὐράνιος δόξα ἀνατέλλει ἐπάνω σου, στέ-
φανος καθέται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου. Σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλ-
εται ἡ Ἑλλάς καὶ πλήρης τῶν ἀναστασίμων ὕμνων σου,
φῶς αἰεὶ τὴν ἀλλοίωσιν ταύτην ὡς ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς τοῦ
ὑψίστου· ἀλλὰ δεν σκιρτᾷ, ἀλλὰ δεν ἀγάλλεται ἡ Ἑλλάς μόνη,
συκιρτᾷ καὶ συναγάλλεται ὅλη ἡ Εὐρώπη, ὅλη ἡ Ἀμερική. Τὸ
Μεσολόγγι δεν ἀνήκει πλέον εἰς σὰς Ἑλληνες μόνον, τὸ υἱοθέ-
τησεν ὅλος ὁ παλαιὸς καὶ νέος κόσμος· ἐθρήνησε θρήνον μέ-
γαν, ὅταν ἔμαθε τὴν πτώσιν του, ἀνεκλαλητος θέλει εἶναι
ἡ χαρὰ του, ὅταν μάθῃ τὴν ἀνάστασιν του. Ναι,
οἱ βασιλεῖς ἀπὸ τοὺς θρόνους των θὰ τὸ χαιρετήσουν, οἱ
πτωχοὶ ἀπὸ τὰς καλύβας των θὰ ἀλαλάζουν, πᾶσα τάξις
ἀνθρώπων θὰ χειροκροτήσῃ· οἱ ἄμβωνες, τὰ θήματα, αἱ
καθεδραὶ, τὰ θέατρα, αἱ ἀγοραὶ, ὅλα, ὅσα ἐθρήνουν καὶ
θρηνοῦν ἀκόμη τοὺς ἐπιταφίους θρήνους του, θὰ ἐντάσσουν
ἐν τῇ μεγάλῃ λαμπρῶν φῶς θὰ περιχυθῇ καὶ εἰς τὴν
συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, τὴν ὁποίαν ἡ ἰδία πόλις καιο-
μένη ἐκυροφόρησεν· ἀκτινοβόλος σταυρὸς θὰ λάμψει καὶ εἰς
τὸ μέτωπον τῶν ἀγγελοφύγων ἐκείνων φιλελληνιδῶν, αἱ
ὁποῖαι, ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἐκινδυνεύει ἡ πόλις αὕτη, ἔτρεχαν
τοὺς δρόμους καὶ τοὺς οἴκους τῶν Παρισίων καὶ λοιπῶν
πόλεων τῆς φιλανθρωπατικῆς Γαλλίας, καὶ κρημνίσαντες εἰς
τὸ μέτωπον μαῦρον σταυρὸν ἔκραζαν ἑλεός· Ἑλεός, εἰς
ἓνα λόγον ἡ δευτέρα Μαΐου θέλει εἶναι ἡμέρα παντοτινῆς
τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου πανηγυρεως.

« Συνοδεύσατέ με τώρα, λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψί-
στου, Σέβαστέ Κυβερνήτα, πρῶται ἀρχαὶ τῆς Πατρίδος,
παμπληθέστατόν μου ἀκροατήριον, συνοδεύσατέ με ἐρχό-
μενον καὶ προσπίπτοντα με εὐλαβίαν καὶ ταπείνωσιν εἰς
τοὺς πόδας τῆς θείας Μεγαλειότητος, καὶ συνευχηθῆτε μαζί
μου τὴν ἐκτετήριον εὐχὴν, τὴν ὁποίαν ἀναπέμπει ὅλη ἡ ψυχὴ
μου, ὅλη ἡ καρδία μου, ὅλη ἡ διάνοιά μου.

« Ὡς τοῦ ἐλέους, εἶδες ὅτι ἡ κληρονομία μας μετ-
ετέθη εἰς ἀλλοφύλους, εἶδες ὅτι ὁ λαϊκὸς μας κατ-
εκάμθη ἀπὸ σιδηρᾶς καὶ πολυχρονίους ἀλύτους, εἶδες
ὅτι ζῆφος ἐκρημώσεως ἔπεσε κατεπάνω μας, εἶδες ὅτι ἡ-
μέρας πένθους καὶ ὀνειδισμοῦ ἐγενεῖν ἡ ζωὴ μας, ἤκου-
σας τοὺς στεναγμούς τοὺς ἀναβαίνοντας ἀπὸ τὰ δεσμά
μας, ἐκινήθης εἰς ἔλεος, καὶ ὡς Θεὸς τῶν δυνάμεων ἔ-
στειλας θῆκος εἰς τὴν ταπεινωμένην καρδίαν μας καὶ ἐ-
ξώπλισας τὸ ἀδύνατόν μας χεῖρ μετὰ τὸ ζῆφος τῆς ду-
νάμεώς σου, ἐδείξας τὸν ὀλιγίστον εἰς χιλιάδας καὶ
τὸν ἐλάχιστον εἰς ἔθνος μέγα, ἐρίψας ἐναντίον τῶν ἐχ-
θρῶν μας τὰς φλόγας τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἑστήσας ἐμ-
προσθέν μας τὴν κραταίαν αἰγίδα τῶν πιστῶν σου, τρι-
ῶν Βασιλέων, ἀπέστειλας λύτρωσιν εἰς τὸν κατὰ τὴν
Πελοπόννησον λαόν σου τὸν πιστόν σου θεράποντα Κά-
ρολον, τὸν καὶ πράγματι καὶ ὀνόματι χριστιανικώτατον,
τοῦ ὁποίου αἱ πλυνένδοξοι καὶ φιλελληνικώταται δυνά-
μεις, μόλις φανεῖσαι, ἀπῆλλαξαν τὴν Πελοπόννησον
ἀπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς μυχθηρίας. Διὰ τὴν συμμεθέξιν καὶ
ἀνέστιος λαὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τῶν αὐτῶν σου γα-

ρίτων, ὑποδέχσας νὰ ἀνυψώσῃ ἐσχάτως μόνη ἡ Ἑλληνικὴ
Κυβέρνησις διὰ τῶν ὅπλων τῆς ἰδίας Στερεᾶς Ἑλλάδος
τὴν θεοδόξαστόν μας σημαίαν ἐπὶ τῶν τευχῶν τῆς Βονίτσας,
τοῦ Ἀντιρρίου καὶ τῆς Ναυπάκτου, καὶ δι' αὐτῆς μόνης
καὶ τῶν αὐτῶν ὅπλων νὰ παύσῃ σήμερον διὰ τῆς
ἀνεγέρσεως τοῦ Μεσολογγίου τὸ τριετές πένθος τοῦ
λαοῦ σου, νὰ τὸν ἐνδύσῃς ἱματίον σωτηρίου καὶ χειτῶ-
να εὐφροσύνης. Σὺ Κύριε, κατὰστασε καὶ ἐπὶ τῶν τευχῶν
τῶν φρουρίων τούτων καὶ τῆς πόλεως ταύτης φύλακας
ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα· περιφρούρησε τὴν
νέαν σου Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, σκέπασον τοὺς Προστά-
τας Βασιλεῖς καὶ τὸν Κυβερνήτην αὐτῆς ὑπὸ τὴν σκέ-
πην τῶν πτερύγων σου, εἰρήνην χάρισε εἰς τὸν λαόν
σου, δὸς εἰς αὐτὸν ἀταραχὸν καὶ ἀμειώτον κληρονομίαν
τὴν γῆν τῶν πατέρων του, καὶ καθ' ἡν ὥραν ὀρθοεῖται
τὸ νέον Κράτος, τὸ ὁποῖον ἡ δεξιὰ σου ὕψωσε, βάλλε
Σὺ εἰς τὰ θεμέλια αὐτοῦ λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτόν, ἀ-
κρογωνιαῖον, ἐντιμόν, διὰ τὴν λέγωνσιν οἱ βλέποντες
αὐτόν.

« Ὁ λίθος οὗτος εἶναι λίθος, τὸν ὁποῖον ἐβάλεν ὁ Κυ-
ριος τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης. »

Τὴν νύκτα ἡ πόλις κατὰ μέγα μέρος ἐφωτίσθη. Συνήλ-
θον δὲ τὸ ἑσπέρας αὐτοκλήτοι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου
Γρικοῦπη οἱ ἐγκριτώτεροι τοῦ ἔθνους, οἱ παρὰ τῇ Ἑλλη-
κῇ Κυβερνήσει ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀγλῶν, καὶ οἱ εὐρεθέντες
σημαντικοὶ ξένοι, ὅπου ἐχόρευσαν καὶ εὐθύμησαν. Ἐτίμησε
δὲ μετὰ τὴν παρουσίαν του τὴν συναναστροφὴν ταύτην καὶ ὁ
Ἐσχώτατος Κυβερνήτης.

— τὴν 4 τοῦ ἐνεστώτος ἔφθασαν ἐξ Ἀλεξανδρείας 136
ἀπειλεύμεροι Ἕλληνες, λυτρωθέντες καὶ οὗτοι διὰ τῆς εὐ-
σπλαγχνίας καὶ μεγαλοδωρίας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασι-
λέως τῆς Γαλλίας. Τὴν ἐπαύριον δὲ ἀπεβιδάσθησαν εἰς
τὸ ἐνταῦθα κηδартήριον, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν αὐτοὺς
ὑπὸ τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν της.

(Ὅσοιθεν ἀκολουθεῖ ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.)

Οἱ κατὰ τὴν Ἠπειρὸν καὶ Θεσσαλίαν εὐρισκόμενοι Τούρ-
κοι συνήθροισαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου ὅλους τοὺς σί-
τους τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων εἰς τὰ φρούρια. Ἐντεῦθεν οἱ μὲν ἐγ-
κάτοικοι Ἕλληνες ἐδοκίμασαν μεγίστην στενοχωρίαν καὶ
πείναν, οἱ δὲ Τούρκοι ἐκήρυξαν ὅτι ἐπ' οὐδεμιᾷ ἄλλῃ συμφω-
νίᾳ δύνανται νὰ δώσωσι τροφὰς εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν τυραννίαν των
Ἕλληνας, εἰμὴ ἐπὶ τῇ ἀρνήσει τοῦ χριστιανισμοῦ. Μανθά-
νομεν δὲ μετὰ θλίψιν ψυχῆς ὅτι πολλὰ ὀικογένειαι χριστιανῶν
ἠναγκάσθησαν ἐκτοῦτου νὰ δεχθῶσι τὴν Μωαμεθανικὴν θρη-
σκειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ καὶ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Μαστρογεωρ-
γάκη Λαδᾶ Αἰγινίτου, ὡς πληροφοροῦμαι, ἔχουν σκοπὸν νὰ
πωλήσουν τὴν ιδιόκτητον οἰκίαν τοῦ πατρὸς των ὑπ' Ἀρ. 38
πλησιάζουσιν μετὰ τὴν ιδιὴν μου ὑπ' Ἀρ. 40.

Καὶ ἐπειδὴ ἔχω μετ' αὐτοὺς μίαν διαφορὰν ἀναφερομένην εἰς
τὴν ἰδίαν ταύτην οἰκίαν, κατὰ χρέος ἐκδίδωμι εἰς τὰ κοινὰ
ταύτην τὴν εἰδοποίησιν, διὰ τὴν μὴν ἀγοράσῃ τιν αὐτὴν, πρὶν
ἐγὼ τελειοποιήσω μετὰ τοὺς κληρονόμους τὴν ἀγωγὴν μου. Εἰς
ἐναντίαν περίστασιν, θεωρῶ καθ' ἀγορὰν γενομένην ἀπὸ ὁποιοῦν-
δήποτε ἄκυρον καὶ ἀνομόν. Ὑποφαίνομαι.

Τὴν 1 Μαΐου 1829, Αἴγινα.

Ἡ πολίτις Μαρία τοῦ ποτὲ Κωνσταντίνου Πεσλῆ.

